

Og de fleste chauffører kan med misundelse se på, hvordan deres kolleger fra Sverige, Tyskland, Holland eller Norge har et fast beløb til skattefri udbetaling for hver dag, de er undervejs. I Sverige og Holland svarer dette beløb ifølge det, vi har fået oplyst, til ca. 600 kr. pr. dag.

Ud fra en vurdering af, hvad det koster i administration for både medarbejderne, virksomheden og skatteyderne, ville det selvfølgelig være langt det bedste, at vi også i Danmark indførte et fast beløb og stoppede bilagshysteriet, og der skal så være ens og letforståelige regler for de mange forskellige brancher og for de folk, der af en eller anden arbejdsmæssig årsag er på landevejene. Og i betragtning af, hvor fantastisk vigtig en velfungerende transport af varer osv. er for dansk erhvervsliv, er det Fremskridtspartiets opfattelse, at vi hellere må være lidt for gavmilde end for nidkære og fedtede med de skattefri beløb til dækning af de nævnte små og store udgifter, man har undervejs.

Det er derfor, vi i bemærkningerne taler om en højeste fællesnævner, når Ligningsrådet bliver bedt om at omgøre sin afgørelse, og det kan nås endnu, for hvis vi først lader Ligningsrådets afgørelse få virkning, vil det for alvor koste gode danske arbejdspladser.

Men som sagt forstår jeg, at skatteministeren har set problemet og vil undersøge det nærmere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 118:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for fradrag for børne- og ægtefællebidrag til udlandet.

Af Tom Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 26/3 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Carsten Koch):

Det forslag, der skal behandles, er fremsat af repræsentanter for Fremskridtspartiet. De foreslår, at det pålægges regeringen i Folketingsåret 1995-96 at fremsætte lovforslag om og tage øvrige nødvendige initiativer til ophævelse af retten til fradrag for børne- og ægtefællebidrag, der betales til børn og ægtefæller, der ikke har ophold i Danmark.

Forslaget begrundes med, at det ligesom med forsørgelseskontrakterne er svært for skattemyndighederne at kontrollere ægtheden af dokumenterne vedrørende børne- og ægtefællebidrag, samt at partiet mener, at der slet ikke skal gives fradrag for børne- og ægtefællebidrag, der sendes ud af landet.

Forslagsstillerne anfører videre, at skattemyndighederne har mærket en stærk stigning i antallet af herboende udlændinge, der har søgt om fradrag for børne- og ægtefællebidrag til børn og ægtefæller i disses hjemlande.

Med hensyn til det kan jeg bemærke, at Told- og Skattestyrelsen gennem Københavns Skatteforvaltning har fået oplyst, at der kun har været få henvendelser, og at de fleste har kunnet afvises, da betingelserne for fradrag for underholdsbidrag ikke har været opfyldt. Fradragsmuligheden er således bl.a. begrænset til kun at gælde bidrag til tidligere ægtefæller og børn i forbindelse med separation og skilsmisse eller til børn født uden for ægteskab.

For så vidt angår ophævelsen af fradragsretten for forsørgelseskontrakter, havde Told- og Skattestyrelsen – modsat fradraget for børne- og ægtefællebidraget til udlandet – i samarbejde med en række kommuner foretaget en undersøgelse af omfanget af fradragsmisbruget, der viste, at misbrug i et omfang, som måtte anses for uholdbart, havde været tilfældet.

Til forslagsstillernes orientering kan jeg dog oplyse, at man selvfølgelig er opmærksom på, at kontrollen skal intensiveres for at imødekomme, at der ikke sker en forrykning af den tidligere mulighed for misbrug af fradraget for forsørgelseskontrakter til et misbrug af fradraget for børne- og ægtefællebidrag.

For så vidt angår fjernelsen af fradraget for forsørgelseskontrakter, var der tale om, at fradraget blev fjernet generelt, dvs. uanset modtagerens opholdssted.

Frdraget for børne- og ægtefællebidrag vil ikke kunne fjernes generelt, da en sådan drastisk løsning ikke vil stå i rimeligt forhold til formålet, og begrænses fjernelsen af fradraget til kun at gælde for bidrag til personer i udlandet – således som det foreslås af forslagsstillerne – vil dette i visse situationer kunne tænkes at være i strid med EF-retten.

Hvis en tysker bliver arbejdstager i Danmark og har en separeret ægtefælle i Tyskland, som han betaler ægtefællebidrag til, vil en fjernelse af tyskerens fradrag for ægtefællebidrag betyde, at vedkommende stilles anderledes, end hvis hans eller hendes fraseparerede ægtefælle boede i Danmark. Der kan således blive tale om forskelsbehandling, hvis man ser på den familiemæssige situation.

På regeringens vegne må jeg derfor ud fra det anførte sige, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Per Kaalund (S):

Socialdemokratiet kan heller ikke støtte det fremsatte forslag om at fjerne retten til fradrag for børne- og ægtefællebidrag, og vores argumenter er, at dels har vi ikke kunnet konstatere nogen stigning i antallet, hverken ved henvendelse til Københavns Kommunes skattevæsen – som ministeren nævnte – eller ved henvendelse til andre skattevæsen, og dels er vi opmærksomme på eventuelle EU-problemer og andre konsekvenser, der måtte være.

Det, vi sådan set kan støtte i Fremskridtspartiets forslag, er erkendelsen af, at det er svært at kontrollere udenlandske dokumenter, i hvert fald for en række landes vedkommende. Det kan vi erklære os enige i, og derfor er vi også tilfredse med, at man vil intensivere kontrollen med dem, og at man i øvrigt vil følge udviklingen. Men som sagt kan vi ikke støtte forslaget i dets helhed.

Svend Aage Jensby (V):

Det var i virkeligheden Venstre, der i den tidligere skatteministers, hr. Ole Stavads, tid tog initiativ til at få kulegravet hele problematikken omkring forsørgelseskontrakterne, og det viste sig jo at være et godt initiativ, for der blev jo afsløret en masse fusk og fiduser med disse forsørgelseskontrakter, så vi er helt tilfredse med, at den misbrugsmulighed er stoppet.

Men i modsætning til det, der var gældende med hensyn til forsørgelseskontrakterne, er der ikke skabt dokumentation for, at også fradraget for hustru- og børnebidrag giver anledning til det misbrug, der var tilfældet med forsørgelseskontrakterne.

Det er dog givet, at der er mange, der har en rig fantasi med hensyn til finde muligheder for også her at læse den danske stat for nogle uberegtigede fradrag. Det så man med forsørgerkontrakterne, og hvis det senere viser sig, at fradragets retten for de bidrag, forslaget omhandler, bliver misbrugt, er vi helt med på et initiativ til at stoppe det. Men den dokumentation mangler vi, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

I øvrigt kan vi heller ikke støtte det, fordi det overhovedet ikke sonderer mellem dem, som jeg egentlig tror forslaget sigter på, og så ganske almindelige mennesker, der af en eller anden grund bliver skilt, f.eks. et ægtepar, hvor konen flytter til Paris med parrets to børn, og manden bliver boende her. Hvis man gennemførte det her forslag, som det foreligger, ville manden ikke få fradrag for det bidrag, han dér fuldstændig pligtmæssigt skal betale, og det er naturligvis en helt uholdbar situation. Så også i den henseende er forslaget upræcist, og vi kan derfor ikke støtte det.

Brian Mikkelsen (KF):

Vi vil gerne fra Det Konservative Folkepartis side give vor støtte til at fortsætte med den øgede opmærksomhed omkring, hvad man egentlig bruger de penge til, der sendes til udlandet med skattefradrag, og det vil sige, at vi fra konservativ side forlanger, at dokumentationen skal være i orden, før man kan få sit skattefradrag. Det hører med til retssikkerheden, at man skal kunne dokumentere noget for at opnå noget. Og hvis myndighederne i modtagerlandene ikke er nøjeregnende med at følge sagerne op, må vi gøre noget fra dansk side.

Vi vil under udvalgsbehandlingen forsøge at finde frem til, hvordan man kan forbedre den kontrolsituation, både ved spørgsmål til mini-

steren og ved forhandlinger i udvalget, for vi mener, at det er nødvendigt.

Derimod vil vi gerne fastholde skattefradragets retten, for vi føler os overbevist om, at der stadig i de fleste tilfælde er tale om børnebidrag og ægtefællebidrag, der går til et godt formål. Det virker også forkert, hvis vi lige pludselig vil skelne mellem børn, der bor i Danmark, og børn, der bor i udlandet, for det kunne rejse spørgsmålet: Hvad så med de bidrag, der sendes til Sverige? Her er det jo ikke tilfældet, at leveomkostningerne er så meget lavere, som Fremskridtspartiet bygger noget af sin argumentation på.

I øvrigt er det en argumentation, der ikke holder. Det er således forkert, når Fremskridtspartiet taler om kapitalflugt, fordi de ikke anerkender endestationen for pengene. Det er i hvert fald konservativ politik, at folk skal have lov til at bruge deres penge, som de vil. Jeg ved ikke, om det er noget, Fremskridtspartiet kan tilslutte sig.

Da vi altså ikke tror på bemærkningerne om kapitalflugt, og da vi også gerne vil fastholde skattefradragets retten, vil vi i Det Konservative Folkeparti stemme imod beslutningsforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre medvirkede for ikke så mange måneder siden til afskaffelse af fradrag for forsørgelseskontrakter, og det gjorde vi med blødende hjerte, men vi måtte erkende, at der var dokumentation for temmelig omfattende misbrug. En ordning, som i øvrigt sikkert har været til gavn for mange, viste sig at blive misbrugt til ugunst for den danske statskasse og til skade for retsbevidstheden, og det syntes vi ikke vi kunne være medvirkende til at bibeholde. Derfor var vi med til at afskaffe fradrag for forsørgelseskontrakterne.

Men sammenligningen med forsørgelseskontrakterne holder ikke i det her tilfælde. Fremskridtspartiet sammenholder bidrag til ægtefælle og børn med de frivilligt påtagne forsørgelseskontrakter, som man kunne få fradrag for, og den sammenligning holder ikke, for ægtefæller har gensidig forsørgelsespligt, og man har forsørgelsespligt over for sine børn, og ifølge dansk lov har man ikke forsørgelsespligt over for sine forældre eller over for brødre og søstre eller svogre og svigerinder eller andre familiemedlemmer, som måtte være kommet i vanskeligheder og som derfor har brug for en håndsrækning fra familien. Forsørgelsespligten gælder

ifølge dansk ret ægtefæller og børn, og derfor skal der også være fradragsmulighed for de bidrag, man betaler til ægtefæller og børn, uanset hvor de pågældende opholder sig. Det eneste, der kan gøre, at de ikke skal have bidrag, kan være, at den pågældende ægtefælle frasiger sig forsørgelsen og siger: Jeg kan godt klare mig selv.

Derfor er det ikke rimeligt at sammenholde de to typer bidrag, og derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte dette forslag, og jeg taler både på Det Radikale Venstres og på Centrum-Demokraternes vegne.

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, der er tale om en usmagelig mistænkeliggørelse af udlændinge, for der er ikke noget, der tyder på, at der er et sagligt grundlag for det her forslag, og selv om der skulle være enkelte tilfælde, synes jeg i øvrigt, man i urimelig grad ville ramme uskyldige børn og tidligere ægtefæller, hvis man gennemførte forslaget.

Og jeg vil sige til Fremskridtspartiet, at hvis man er så interesseret i at kigge efter misbrug, tror jeg sådan set, man med meget større held kunne finde misbrug i Danmark af betalingen til børn og tidligere ægtefæller, hvis det endelig var, at det var misbruget og hensynet til statskassen, man var så omsorgsfuld over for.

Vi kan altså ikke støtte forslaget, og jeg skal hilse fra SF's ordfører – som desværre ikke kan være til stede – og sige, at SF heller ikke støtter forslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Der er dele i det her forslag, som jeg synes er gode, og dem skal Fremskridtspartiet selvfølgelig ikke have utak for, men det, som jeg ikke bryder mig om ved forslaget, og som gør, at vi kan få utrolig svært ved at støtte det, er, at man blander tingene utrolig meget sammen.

For når man læser bemærkningerne til forslaget, fremgår det fuldstændig klart, at i et tilfælde med et dansk ægtepar, hvis ægteskab går i opløsning, og hvor fru flytter til udlandet og skal have hustrubidrag tilsendt, skal ægtemanden ikke længere kunne trække bidraget fra på sin selvangivelse. Men det er et bidrag, han er pålagt af det statsamt, hvori han bor, og derfor vil det være en urimelighed, hvis sådan en mand hver eneste dag i al evighed skulle gå og bæve for, om konen kunne finde på at flytte til udlandet.

Jeg tror heller ikke, det er meningen, og det bliver spændende at høre, hvad hr. Tom Behnke har at sige til den del af forslaget, og om det ikke er, jeg havde nær sagt en sætternissefejl, for det kan ikke være rigtigt at ramme danske familier på den måde. Det er hårdt nok i sig selv at komme ud for en skilsmisse, har jeg hørt, og så skal man jo ikke straffe folk dobbelt med, at de ikke skal kunne trække bidraget fra, når alle andre – i de tilfælde, hvor begge ægtefællerne bor i Danmark – kan trække det fra.

Så umiddelbart vil jeg sige, at det ikke er et forslag, vi kan støtte, i hvert fald ikke i den udformning, det har. Men vi kan jo se. Vi hører nok nærmere med hensyn til, om vi har misforstået det hele.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (FP):

Gennem mange år var det sådan, at det var muligt at trække de penge fra, der blev betalt til forsørgelseskontrakter. Det var et levn fra fortiden, kunne man fristes til at sige.

I hvert fald var det en ordning, som blev ophævet pr. 1. januar 1996, hvorefter det i hvert fald visse steder i landet viste sig, at man så mærkede en stigning i antallet af henvendelser, hvor man i stedet ønskede at få fradrag for børnebidrag og hustrubidrag, og det var den udvikling og tendens, der gjorde, at vi mente, at der nok var behov for, at man i hvert fald kiggede nøjere på det, og vi satte os med det samme til at udforme et forslag, for vi fandt egentlig, at det var urimeligt, hvis man kunne trække de penge fra, som blev sendt ud af landet.

Så siger skatteministeren, at der kun er ganske få tilfælde, og at der i hvert fald ikke har været tale om nogen stigning, og samtidig lover ministeren så at intensivere kontrollen og at følge udviklingen, og det synes jeg er godt, og det er måske også nok.

Nu har vi vores forslag til første behandling i dag, og så kommer forslaget til udvalgsbehandling, hvor vi kan få uddybet nogle af disse ting, og så har vi jo lidt tid, inden forslaget skal til anden behandling, så vi kan nå at se, om det er tilstrækkeligt, at man har intensiveret kontrollen. Det vil så vise sig.

Jeg er trods alt glad for, at vi har haft debatten her i dag, for selv om de bemærkninger, der har været fra ordførerne, har været få, har de allige-

vel været gode, vil jeg sige. Det har i hvert fald gjort, at vi har haft mulighed for at belyse nogle af de aspekter, der ligger i det.

Med hensyn til muligheden for at fratække bidrag, der bliver sendt ud af landet, vil jeg så sige, at det er ganske rigtigt, som hr. Poul Nødgaard pointerede det, at det skulle have været præciseret nærmere i bemærkningerne til forslaget, hvordan man skal forholde sig i de tilfælde, hvor man ved en dansk myndighed er blevet pådømt at betale disse penge. For i disse tilfælde er der selvfølgelig tale om noget andet end i de tilfælde, hvor man kommer til en dansk myndighed og siger, at man har en tidligere ægtefælle eller nogle børn i hjemlandet, hvorefter myndigheden så skal til at prøve at finde ud af, om det også er rigtigt. Så der er en væsentlig forskel dér, og det burde have været præciseret bedre; det er jeg ganske enig i.

Men man kan også sige, at selv i de tilfælde, hvor det er en dansk myndighed, der har pålagt bidragsyderen at yde bidraget, vil det måske være hensigtsmæssigt at kigge lidt på de forhold, som også er nævnt i bemærkningerne, nemlig at pengene har en ganske anden værdi i en række andre lande, end de har i Danmark. Og af den oversigt, der er i bemærkningerne, viser det sig jo, at selv i et land, som er med i EU, nemlig Irland, har pengene en større værdi, end de har her i landet, og dermed får det beløb, man sender i bidrag, jo også en anden værdi, og det er måske ikke særlig hensigtsmæssigt. Så det kunne være rart, at man også fik kigget på det.

Men som sagt vil vi under udvalgsarbejdet dels gerne have præciseret ministerens oplysning om, at der kun har været ganske få tilfælde – og dem vil vi så se nærmere på – og dels have lov til at se nærmere på ministerens oplysning om, at der ikke har været tale om nogen stigning. Den udtalelse vil vi i hvert fald godt have afprøvet, for jeg kunne forstå, at der blandt en række ordførere er en åbnig med hensyn til at finde ud af, om der er tale om, at der foregår svindel med det her, og at det er noget, der skal stoppes, og det vil selvfølgelig være hensigtsmæssigt, at vi får udformet forslaget således, at alle kan være med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 121:

Forslag til folketingsbeslutning om formindskelse af kvælstofudvaskningen fra landbruget.

Af Kristen Touborg (SF) m.fl.
(Fremsat 29/3 96).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

De otte punkter, som forslaget indeholder, er stort set emner, som regeringen har behandlet i redegørelsen den 15. december sidste år om udnyttelsen af husdyrgødning og om udviklingen i landbrugets kvælstofhusholdning og under den forespørgselsdebat, vi havde så sent som den 21. marts i år.

Og jeg tror, at der her fra starten er grund til at erindre om, at den motiverede dagsorden, der blev vedtaget den 21. marts, rent faktisk har mange lighedspunkter med det forslag fra SF, som vi behandler i dag. Jeg kan således med glæde konstatere, at der ikke er den store uenighed mellem SF og regeringen.

For så vidt angår det punkt i forslaget, der vedrører kvælstofkvoter, mener jeg, at man kan sige, at der allerede med det nuværende regelsæt om gødningsplaner og -regnskaber er fastsat en maksimal kvælstofkvote, og det gælder, uanset om der anvendes handelsgødning eller husdyrgødning, idet der er tale om en total kvælstofkvote. Og den enkelte bedrifts mulig-

hed for at opfylde kvoten for handelsgødning reduceres i takt med tilførslen af husdyrgødning og i takt med kravet om en stigende udnyttelse af husdyrgødningen.

Jeg er enig med forslagsstillerne, når det drejer sig om de påpegede svagheder i den eksisterende regulering, men kan så endnu en gang henvise til dagsordenen fra den 21. marts, hvoraf det fremgår, at der skal ske en skærpelse af reglerne for både sædskifte og gødningsplanlægning, således at landmandens adgang til at fastlægge det forventede udbyttensniveau indsnævres, og at kvælstofmængden i husdyrgødning skal opføres på basis af normtal.

Med beslutningen i den motiverede dagsorden er linjerne fra Bæredygtighedsudvalgets beretning fulgt, og en fastsættelse af normer på et lavere niveau ville være udtryk for et brud med hovedprincippet i Bæredygtighedsudvalgets beretning, nemlig princippet om økonomisk optimale kvælstofnormer. Jeg har da også noteret mig, at forslagsstillerne anfører, at normerne skal fastsættes på et lavere niveau inden for det økonomisk optimale.

Jeg kan oplyse, at det er Plantedirektoratet, der efter en indstilling fra Landbrugets Rådgivningscenter fastsætter normerne for kvælstof til de enkelte afgrøder.

Indstillingen sker efter en forudgående drøftelse i følgegruppen for indstilling af kvælstofnormer, hvor der er repræsentanter for bl.a. Miljøstyrelsen og Statens Planteavlsvforsøg. Kvælstofnormerne tages således op til drøftelse hvert år med henblik på at fastsætte dem således, at de i størst mulig udstrækning afspejler det økonomisk optimale. I en periode med faldende afgrødepriser vil det alt andet lige medføre, at normerne justeres nedad.

Udvalget vedrørende en Bæredygtig Landbrugsudvikling fastslog allerede i sin beretning nr. 5 af den 17. december 1991, at kravene til udnyttelse af kvælstoffet i husdyrgødning skulle være stigende efter 1997, alt efter hvad der er teknisk muligt. Som bekendt har Statens Planteavlsvforsøg vurderet, at det er teknisk muligt at opnå en udnyttelse, der er højere end det krav, der vil være gældende fra 1997. Regeringen har som beskrevet i forbindelse med den motiverede dagsorden til hensigt at øge kravene til udnyttelse efter 1997 i overensstemmelse hermed.

Jeg nævnte ved forespørgselsdebatten den 21. marts i år, at der vil blive arbejdet videre med udvikling af afgiftsmodeller og de erhvervs-